

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. гр.Н. , 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на тридесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

В.В.С.

при участието на секретаря А.Д.Г.

като разгледа докладваното от В.В.С. Административно наказателно дело № 20212150200296 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от АЛ. ЕД. ВР. срещу наказателно постановление № 20-0304-001425/18.08.2020г. на началник сектор към ОДМВР Б., РУ Н., с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. Жалбоподателят сочи, че нарушението не е описано в пълнота, тъй като не е посочено точното място на извършване на нарушението. Твърди, че посоченият механизъм на ПТП не отговаря на истината, тъй като не е напуснал с автомобила си лентата на движение. Излага, че не може да бъде осъществен състав на нарушение по чл. 41, ал. 1 от ЗДвП. Развива съображения за липса на достатъчно доказателства, събрани от контролните органи, във връзка с механизма на ПТП. Намира, че щетите е следвало да бъдат конкретизирани. Излага доводи за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Моли обжалваното НП да бъде отменено и претендира разноски.

Ответната страна в производството – РУ Н., чрез процесуалния си представител, развива съображения за неоснователност на жалбата. Моли НП да бъде потвърдено. Отправя възражение за прекомерност на претенцията за разноски на другата страна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 07.08.2020г., преди 18:00 часа, свидетелят янк. г. янк. управлявал автомобил „В***“ с рег. № **** НВ в посока от гр. В. – гр. Б., в участъка около „Иракли“. По същото време и в същия участък жалбоподателят управлявал лек автомобил „О.И.“ с рег. № *** МН. При управление на

автомобила я. изпреварил управлявания от В. автомобил. Това предизвикало бурна реакция от страна на В. и разногласия между водачите. Жалбоподателят от своя страна също започнал да се опитва да изпревари управлявания от я. автомобил. Притискал го, свирел с клаксон, ръкомахал. Поради тази причина около 17:57 часа на 07.08.2020г. св. я. се обадил на ЕЕН 112 и описал на оператора тази ситуация, като посочил, че се намира около местност „Иракли“. Получил уверение, че сигналът му ще бъде предаден в РУ Н.. В 18:18 часа на 07.08.2020г. св. я. отново се обадил на ЕЕН 112, но не получил конкретен отговор за развитието по сигнала му. Около 18:20 часа, на главен път I-9, на км. 200, в посока от гр. В. към гр. Б., жалбоподателят предприел маневра изпреварване от дясната страна, навлязъл в пътния банкет, изпреварил няколко автомобила и навлязъл отново в лентата за движение непосредствено пред управлявания от я. автомобил, спирайки рязко. Св. я. не успял да реагира и между дясната част на предната броня на автомобила „Волво“ и лявата част на задната броня на автомобила „О.И.“ настъпил удар, който довел до леки щети по автомобилите.

В 18:20 часа на 07.08.2020г. жалбоподателят В. сигнализирайл на ЕЕН 112 за настъпило ПТП – на околоръстното шосе на к. к. „Слънчев бряг“ и Н., на пътя от В. към Н., след „караулката“. В 18:23 часа на 07.08.2020г. свидетелят я. също подал сигнал за настъпилото ПТП, като посочил, че другият водач го изпреварил отдясно и го блъснал. В отговор на сигналите на място били изпратени два екипа. Пристигнали полицейски служители – свидетелите Д., Д. и Х.. Поради разногласията между участниците в произшествието свидетелите направили снимки (на л. 64 – л. 66) и пристъпили към снемане на сведения за установяване механизма на ПТП. Свидателят я. им предоставил запис от видеорегистратор на управлявания от него автомобил. След като се запознали със записа и със сведенията от участниците в инцидента полицейските служители достигнали до извод, че произшествието се е реализирало по описания по-горе начин. Поради тази причина от св. Д. бил съставен протокол за ПТП № 1631410 от 07.08.2020г. (на л. 47 от делото), в който било вписано, че В. извършил неправилно изпреварване от дясна страна, след което рязко спрял и допуснал с другия участник (св. я.) ПТП с материални щети. Участниците били тествани за употреба на алкохол, но пробите били отрицателни. Впоследствие – в сградата на РУ Н., били тествани за наркотици, като жалбоподателят дал положителна проба за „канабис“. Той бил осъден с определение за одобряване на споразумение по НОХД № 644/2020г. по описа на Районен съд Н. за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Видно от изготвената по образуваното ДП справка за нарушител/водач В. бил наказван и за други нарушения на ЗДвП – общо 29 пъти (с 16 НП и 13 фиша).

При установените данни св. Х. съставил на жалбоподателя АУАН № 387843 от 07.08.2020г. за извършено нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Посочената фактическа обстановка се установява безпротиворечиво от повечето от събраните по делото доказателства, в това число АУАН № 387843 от 07.08.2020г., заповед № 81213-515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи, протокол за ПТП № 1631410 от 07.08.2020г., изготвена преписка по случая в РУ Н., материалите по НОХД № 644/2020г. по описа на Районен съд Н., писмо от Районен център 112 – Б., ведно с приложено към него вещественно доказателство – диск със записани разговори от 07.08.2020г., свидетелските показания на свидетелите Д., Х. и Д.. Съдът кредитира всички тези доказателства, като намира, че от тях се

установява фактическата обстановка по начина, описан по-горе. Не се приемат възраженията на жалбоподателя, че липсват доказателства, от които да се установява посоченият в НП механизъм на ПТП. Тук е моментът да се посочи, че механизмът може да бъде установен с всички допустими по смисъла на НПК доказателствени средства. В тази връзка липсата на видеозапис от произшествието не може автоматично да доведе до недоказаност на механизма. Очевидно видеозаписът от регистратора на автомобила на св. я. не е иззет от полицейските служители и такъв не е представен по делото от самия я.. Останалите доказателства обаче категорично установяват, че произшествието се е реализирало по посочения в АУАН и НП начин. Полицейските служители Д., Х. и Д. са посетили мястото на произшествието, събрали са данни от всички възможни източници и са достигнали до извод за такъв механизъм. Показанията им се кредитират изцяло от съда, като следва да се има предвид, че съгласно чл. 117 от НПК със свидетелски показания могат да се установяват всички факти, които свидетелят е възприел. Свидетелите Д. и Д. са категорични, че са гледали видеозапис от инцидента, регистриран от видеорегистратор, разположен в предната част на автомобила, управляван от я.. Т.е. тези свидетели са възприели (чрез възприемане на видеозаписа) факти от съществено значение за процесния инцидент. Поради тази причина съдът намира, че чрез техните показания се доказва описаният в АУАН и НП механизъм на ПТП. Тук е моментът да се посочи, че показанията на свидетелите П. и Бърдарска (В.) не могат да разколебят останалите доказателства по делото. От една страна свидетелят П. сам посочва, че не е възприел добре какво точно се е случило в момента на произшествието, тъй като нямал видимост. От друга страна свидетелката В. е съпруга на жалбоподателя и нейните показания следва да се анализират внимателно. Прави впечатление, че тя не е наясно с повечето от подробностите, свързани с инцидента (включително и с това на кого е съставен АУАН). Наред с това самата свидетелка посочва, че не е била концентрирана, тъй като е търсила музика. Следователно от показанията ѝ относно инцидента не могат да се извлекат категорични данни за начина на реализиране на ПТП. Ето защо се налага краен извод, че с ангажираните доказателства жалбоподателят по никакъв начин не оборва установените по делото факти и съдът приема, че фактическата обстановка се е реализирала по описания по-горе начин.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалба е неоснователна.

Съдът като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган (оправомощен със заповед № 81213-515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи) в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Съдът намира, че мястото на нарушението е описано по ясен начин, като е отразен точен километър от главен път I-9, на който се е случило произшествието. Посочена е и посоката на движение на автомобилите. Според настоящия съдебен състав мястото на нарушението не би могло да бъде описано по по-точен и подробен начин, поради което възраженията на жалбоподателя в обратната посока са неоснователни. Впрочем от събраните по делото

доказателства става ясно, че той е знаел много добре на кое място се е осъществило произшествието, тъй като е посочил същото на оператора на ЕЕН 112, непосредствено след инцидента. Съдът намира, че обстоятелствата около извършване на нарушението също описани в пълнота. В тази връзка обстоятелства относно механизма на ПТП, място на участниците, индивидуализация на участниците, щети, са намерили отражение в съставения протокол за ПТП (на л. 47 от делото). Описаните в АУАН и НП факти са напълно достатъчни за описание от обективна страна на нарушението и отговарят на минимално изискуемото съдържание по смисъла на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Останалите сочени от жалбоподателя факти и обстоятелства се извеждат от другите събрани по делото доказателства, вкл. и протокол за ПТП, поради което всички обстоятелства, позволяващи да се извърши проверка на законосъобразността на НП, са налице.

Съдът намира, че НП е и материално законосъобразно, по следните съображения:

В чл. 41, ал. 1 от ЗДвП е предвидено, че пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна. Съдът намира, че в случая не следва да бъде коментирана сочената от жалбоподателя разпоредба на чл. 41, ал. 2 от ЗДвП, тъй като тя предвижда правила за поведение при правомерна маневра „изпреварване“. В случая маневрата „изпреварване“ е била предприета неправомерно, в нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП. Без значение е и обстоятелството, че от дясната страна не е имало път. Неправомерното поведение, представляващо нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП, очевидно е извършено чрез преминаване на автомобила през пътния банкет. Това обаче не променя извода, че управляваният от св. я. автомобил е изпреварен от дясната му страна – в нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП. Именно посоченото неправомерно изпреварване е станало причина за произшествието, тъй като при връщането си в лентата за движение, жалбоподателят е спрял рязко (в нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗДвП) и не е дал възможност на водача на движещия се правомерно в лентата автомобил, да реагира. В чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е предвидено, че се наказва водач, който поради нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие. Сред нарушенията по ал. 1 е и неспазване на правилата за изпреварване – чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП (едно от които е разписано в чл. 41, ал. 1 от ЗДвП). Налага се извод, че нарушението е квалифицирано по правилен начин. Посочването на нормата на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП е било необходимо, за да се отрази кои точно правила за изпреварване са нарушени в случая. При правилно определена санкционна норма наказващият орган е наложил и наказание „глоба“ във фиксирания размер от 200 лв. и не съществува законова възможност същото да бъде променяно.

Що се отнася до възражението, че в настоящия случай приложение следва да намери нормата на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира същото за неоснователно. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. на ВКС по н. д. № 1/2007г., ОСНК следва да се съобрази чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Като се вземе предвид фактът, че към момента на произшествието жалбоподателят е управлявал след употреба на наркотични вещества – канабис (за което е осъден с влязъл в сила съдебен акт), а така също като се отчетат и множеството наказания (близо 30), налагани на жалбоподателя за нарушения на ЗДвП, съдът намира, че настоящият

случай се характеризира с по-висока степен на обществена опасност от други от същия вид. Ето защо разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима към настоящия случай.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 20-0304-001425/18.08.2020г. на началник сектор към ОДМВР Б., РУ Н., с което на АЛ. ЕД. ВР., ЕГН *****, на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Н.: _____